UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 748. Zachariae Pap. Annus 7. Const. Copr. Imp. Annus 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

poſsidebat, ipſi reliquerit? Mirabitur autem magis quiſque Carolomannum ita philoſophantem, qui præſtantem ipſius virtutem bellicam perſpectam habeat: Bellicoſiſsimo enim patre genitus, vt catulus leonis non degenerans à parente, mox poſt obitum patris, rebellantes Principes Aquitaniæ Homaldum, Baioariæ Odilonem, graſſantes Saxones ſuperauit, & noua tentantes Alemannos prælijs victos compeſcuit. Iamque pacatis omnibus, Francorum Regno ſubditis regionibus, imperâti Spiritui tantùm cedens, fratri quem ſciebat fortitudine conſilioque præſtantem, cuncta relinquens, ſe ipſo fortior factus, vincendo ſe ipſum, immortalem apud Deum & homines eſt gloriam conſequutus.

IESV CHRISTI Annus 748.

ZACHARIAE PAP. Annus 7. CONST. COPRO. IMP. Annus 8.

I. S. BVRCHARDI ADVENTVS ROMAM. QVI ſequitur annus ſeptingenteſimus quadrageſimus octauus, primâ notatur Indictione, quo contigit S. Burchardum Epiſcopum VVirceburgenſem ſiue Herbipolenſem Romam ad Zachariam Pontificem ſe conferre, cui ad eumdem Pontificem S. Bonifacius Moguntinus Epiſcopus literas dedit, ex quibus id quod de eius aduentu Romam aſſeritur, redditur manifeſtum. Qui eiuſdem Burchardi res geſtas proſequutus [a] Egiluardus duplicem ponit Burchardi Romam aduentum, priorem vnà cum Bonifacio, poſteriorem vnà cum Folrado miſſo à Pipino pro Regno Francorum à ſummo Pontifice impetrando; quos omnes quidem ab hoc eſſe diuerſos, tempora diuerſa declarât; quamobrem teſtificatione litterarum Zachariæ Pontificis tertiò eum Romam veniſſe dicendum erit. Porrò auctorem quem diximus Egiluardum, in ijs quæ temporum ſunt, optaſſemus accuratiorem fuiſſe, redarguendum in eo potiſſimùm dum Epiſcopatus VVirceburgenſis ab eo ponitur inſtitutus anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimo primo: ſed ex litteris Zachariæ Pontificis erroris arguitur, quibus teſtificatio nulla certior eſſe poteſt.

[a] Apud Su. die 14. Oct. tom. 5.

II. Quod autem ad ſancti Bonifacij res pertinet: Cùm nimis valdè ſceleratorum numerus excreuiſſet, & complures cõſperſi eſſent inter fidelem populum impij ſacerdotes; atque inter alios eſſet quidam Sampſon genere Scotus, qui negabat ſanctum Baptiſma eſſe neceſſarium ad ſalutem: de his omnibus idem Bonifacius cenſuit monendum eſſe Romanum Pontificem. Adiecit etiam de Virgilio (de quo ſuperiùs) Apoſtolico planè viro querelas, quas tamen non veritas ſed calumnia eidem ſuggeſsiſſet. primùm quidem quòd odia ſereret inter ipſum atque Baioariæ Ducem; deinde quòd falsò iactaret, ſe ab Apoſtolica Sede nactum vacantem Epiſcopatum: demùm verò quòd diceret, nouum reperiri mundum, qui alio ſole atque alia luna illuſtraretur. Verùm omnia iſta in Virgilium ad Bonifacium primò, inde verò per eum ad Zachariam perlata vanum prorſus fuiſſe commentum prauorum hominum arte contextum, declararunt euenta; ſiquidem vt inania penitùs euanuerunt. Etenim cùm Pontifex, his acceptis, facultatẽ dederit Bonifacio, vt congregato Concilio Virgilium ab Eccleſia pelleret, ſacerdotioque priuaret: & nec quicquam huiuſmodi factum appareat, immò contrarium, cùm perſeuerauerit ipſe auctus etiam Epiſcopatu in ſuſcepta ſemel Apoſtolica functione, atque longè, lateque Euangelium in gentes finitimas propagarit: quis non intelligat accuſationes illas vanas cognitas penitùs euanuiſſe; eoſdemque Apoſtolicos viros Apoſtolico ſpiritu, animoq; pari iunxiſſe dexteras ad opus quod ſuſceperant Euangelij? Cùm etiam ſi Bonifacius neglexiſſet, Zacharias Papa, qui vindex exurgens de mittendo in Vrbem Virgilio litteras ad Ducem Bauariæ dedit, immò & ſuis litteris eumdem cum collega Sidonio Romam

ACCVSATIONES IN VIRGILIVM.

INNOCENTES PRO

ſe vocaturum promiſit: ſi aliquod ſcelus interceſſiſſet, nequaquàm inultum reliquiſſet. Quòd ergo tot literis poſt hæc inter Bonifacium & Zachariam Papam intercurrentibus, nulla prorſus de his mentio amplius facta ſit; planè ea omnia vt fide vacua, atque penitùs falſa, fuiſſe abolita intelliguntur. Cæterùm ipſum Virgilium ſolemnibus ritibus inter Sanctos relatum à Gregorio nono Rom. Pont. vetera monumenta teſtantur. Sed videamus Zachariæ litteras ad Bonifacium redditas, quibus ea omnia quæ ipſe Bonifacius ad Zachariam ſcripſerat, innotescunt.

Reuerendiſsimo fratri Bonifacio Coepiſcopo Zacharias ſeruus ſeruorum Dei [b].

Sacris Liminibus beati Apoſtolorum principis Petri & Pauli obtutibus præſentatus præſens Burchardus dilectiſsimus noster Epiſcopus, ſanctitatis tuæ attulit affatus, per quorum ſcripta agnouimus magnum te habere certamen in prædicatione Euangelij Domini noſtri & exhortatione ſanctæ fidei, quam per beatum Petrum & vas electionis Paulum, cæteroſq; Apoſtolos traditam ſuſcepimus. Quibus agnitis omnipotenti Deo immenſas agimus gratias, petentes eius ineffabilem diuinitatem, vt multò amplius confortet atque corroboret cor fraternitatis tuæ, & ſeptem corporis annis permanere, vſque quo eius diuinitas te ſuperſtitem in hac vita eſſe voluerit, ad perficiendum miniſterium tibi impoſitum, & ad pretium lucri earum animarum in die Chriſti Ieſu, vt illam mereatis audire vocem deſiderabilem, quam dictum eſt Domino dicente: Venite benedicti Patris mei percipite Regnum, quod vobis paratum eſt ab origine mundi.

IV. *Erant autem inſerta in iiſdem tuis affatibus diuerſa capitula, de quibus iudicium & conſilium atque ſolatium Sedis Apoſtolicæ tibi dirigi flagitabas. Primum capitulum pro Synodo prouinciæ in qua natus & nutritus es, quam in gentem Anglorum & Saxonum in Britannia inſula primi prædicatores ab Apoſtolica Sede miſsi Auguſtinus, Laurentius, Iuſtus, & Honorius, nouiſsimè tuis temporibus Theodorus Græcolatinus antè philoſophus & Athenis eruditus, Romæ ordinatus, pallio ſublimatus, ad Britanniam præfatam tranſmiſſus, iudicabat & gubernabat. In illa Synodo decretum & iudicium demonſtratum eſſe dicis, vt quicumque ſine inuocatione Trinitatis lotus fuiſſet, ſacramentum regenerationis non haberet. Quod omninò verum eſt. Quia ſi merſus in fonte baptiſmatis quis ſine inuocatione Trinitatis fuerit, perfectus non eſt baptizatus.*

V. *Quòd autem per quoſdam affirmari ſcripſiſti, vt quamuis ſceleratiſsimus quiſque hæreticus & ſchiſmaticus, vel latro, vel fur, ſiue adulter, baptiſmum iuxta regulam à Domino poſitam, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti* [*] *conferret, ſine humana in petentis non ſtaret, tamen Chriſti eſſe baptiſmum Euangelij verbo conſecratum: Et contra licet miniſter vel fuerit ... iuxta regulam à Domino poſitam in lauacrum ... verum baptiſma non eſſet quod dedit. Vtrumque ſuperſtitioſum ... notum eſt quod de illis ſacrorum canonum ſeries continet, quod & te tenere firmiter hortamur. Scriptum quippe eſt dicente Domino:* [d] *Sancti eſtote, quoniam ego ſanctus ſum.* Apparet enim hoc conſuluiſſe Bonifacium, ad docendum alios, qui hoc dubitarent, vt auctoritate Sedis Apoſtolicæ moniti, dubitare deſinerent, nec de his ampliùs negotium faceſſerent eidem Bonifacio; aduerſus quos roborans idem Pontifex Zacharias iſta mox ſubijcit: *Quod ſuſcepiſti frater à noſtro prædeceſſore ſanctæ recordationis Gregorio huius Apoſtolicæ Sedis Pontifice, in eo permane, & ab Euangelica & Apoſtolica doctrina nullo modo declines: ſis indutus lorica fidei & galea ſalutis, viriliter contra nequitiam diaboli & fraudem reſiſte. Scriptum namque eſt:* [e] *Ecce dedi faciem tuam potentem aduerſus facies eorum, & conſtantiam tuam confortabo aduerſus contentiones eorum, & erit fortior petra conſtantia tua.*

VI. *Eos autem quos reperiſſe te, affata eſt fraternitas tua pſeudoſacerdotes multò maioris numeri quàm Catholicos, qui nunquam ab Epiſcopis Catholicis fuerunt ordinati, illudentes populum & miniſteria Eccleſiæ confundentes, qui ſine Epiſcopo proprio arbitrio viuentes, populares defenſores habentes contra Epiſcopum, vt ſceleratos mores eorum non prohibeant, ſeorſum populum conſentaneum congregant, & illud erroneum miniſterium non in Eccleſia Catholica, ſed per agreſtia loca & per cellas ruſticorum, vbi eorum imperita ſtultitia celari poſſit, perpetrant, nec fidem Catho-*

licam

ſi eam paganam prædicant, nec ipſi Fidem Catholicam habent, nec quatenus ab eis quos baptizare ſtudent abrenuntiationem ſatanæ, ſed neque ſignaculo Crucis Chriſti eos muniunt (quia præcedere debent baptiſmum) ſed nec aliquam credulitatem veræ diuinitatis & ſanctæ Trinitatis docent: Hos itaque miniſtros ſatanæ & non Chriſti vbicumque reperieris, cariſſime frater, congregato prouinciali & ſacerdotali collegio, à ſacerdotio depoſitos, ſub regula monachica, & pœnitentia ſubmiſſos vitam finire decernas, vt carne afflicti quam diu viuunt, redeant ad viam ſalutis. Si verò non fuerint conuerſi, tuæ prædicationis merces non peribit.

VII. Confortare ergo in lege & Euangelio Chriſti & prædicatione Catholicæ Fidei, quia ipſa glorificabit te. Tribulatio enim in corpore noſtro temporalis eſt, & finem habet; merces autem quæ pro hac tribulatione à Deo præparatur, ſempiterna eſt: a ideóque circumferamus mortem Ieſu in corpore noſtro, vt & vita Ieſu in corpore noſtro manifeſta fiat, ſicut per eius diuinam edocti ſumus doctrinam: b Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam, quoniam ipſorum eſt Regnum cælorum. Conforta etiam dilectiſſimos nobis Orthodoxos Epiſcopos & ſacerdotes atque Leuitas, ceteróſque clericos, religioſos Abbates & monachos, pariterque religioſiſſimos Duces, amicóſque, Optimates Francorum, vt vobiſcum ſint adiutores contra aduerſarios Orthodoxæ Fidei, omnéſque hæreticos & ſchiſmaticos; quatenus & ipſi de fructu boni operis gaudere mereantur in cæleſtibus Regnis.

a 2. Cor. 4.
b Mat. 5.

VIII. Scripſit quoque, inter cætera reuerenda fraternitas tua reperiſſe quemdam presbyterum genere Scotum, nomine Sampſon, errantem à via veritatis, dicentemque, ſine myſtica inuocatione aut lauacro regenerationis poſſe fieri Catholicum Chriſtianum per Epiſcopalem manus impoſitionem. Hic autem qui hoc dicit, vacuus eſt Spiritu ſancto, & alienus à Chriſti gratia, conſortióque ſacerdotali abiiciendus. Quis enim niſi baptizetur iuxta præceptum Domini, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & ſic per manus impoſitionem poteſt eſſe Catholicus? Hunc nequiſſimum virum talia prædicantem, ab Eccleſia ſancta condemnatum expelle. Illos autem viros, qui ab hæreticis baptizati ſunt, & neſcitur, an in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti ſunt baptizati, inquiſita rei veritate ſi ab hæreticis ſacerdotibus baptizati ſunt; hos ſine dubio, iuxta prædeceſſoris noſtri beatæ memoriæ Gregorij Papæ, & ſacrorum canonum traditum tibi mandatum baptizari permittas, ne in æternum pereant, ſed potius Euangelica conſecratione ſaluentur. Tam hîc, quàm ſuperiùs eadem epiſtola Zacharias Papa illud ritè rectéque confirmat, nullum à quolibet miniſtratum ſiue ab hæretico, ſiue ſchiſmatico, ſiue gentili iterandum eſſe baptiſmum, ſi conſtaret in nomine ſanctiſſimæ Trinitatis illud eſſe collatum: ſecùs verò ſi contrà, ſecundùm antiquos canones quos citat, & Gregorij Papæ III. prædeceſſoris epiſtolam ad eumdem Bonifacium datam, de qua dictum ſuo loco ſuperiùs. Eadem quoque ingerit idem Zacharias in epiſtola ad eumdem Bonifacium anteà data, quæ incipit: *Cum nobis.* Pergit deinde.

IX. Intimaſti autem ſummis & volumen à te directum vniuerſis Epiſcopis presbyteris, cæteriſque, religioſis de vnitate Fidei Catholicæ ſcriptum, quod valdè nobis acceptabile eſſe cognoſcas; quoniam per Spiritus ſancti gratiam in te diffuſam hoc operari ſtuduiſti. Inter cætera ſanctitatis tuæ ſcripta petiſti, vt ſacerdos à nobis dirigatur in partes Franciæ & Galliæ. Quod implere omittimus, quia dum Deo propitio tua ſanctitas ſuperſtes extitit, qui Sedis Apoſtolicæ & noſtram illic præſentas vicem, alium illuc dirigere neceſſarium non eſt. Quos autem reperieris, amantiſſime frater, habentes ſanæ doctrinæ ſcientiam, vitaque puritatem, eos mittere ſtude in quibus prædiximus locis ad prædicandum verbum ſalutis. Concilia verò, congregatis Epiſcopis prouincialibus, vbi tibi rectum videtur, celebrare procura, & quos deuiantes inueneris, confunde facies eorum ignominia, vt ſint coram omnibus ſine honore.

X. EPISCOPI FRANCORVM CATHOLICA [illegible]

Suſcepimus & chartam de vera & Catholica Fide conſcriptam, quam cum dilectiſſimis nobis Epiſcopis partis Francorum, tua direxit reuerenda fraternitas: hanc itaque reſerantes, nimio gaudio ſumus repleti, innumerabileſque gratias agimus Deo omnipotenti, qui vnanimitatem eorum ad ſocietatem noſtram reuocare dignatus eſt. Noſtra autem vice, cariſſime frater, omnes in oſculo pacis ſaluta.

Intimatum eſt etiam à ſanctitate tua, quòd Virgilius ille (neſcimus ſi dicatur presbyter) malignatus aduerſum te, eò quòd à te arguebatur erroneus eſſe à Catholica doctrina, ſeminaret odium inter te & Ottilonem Ducem Baioariorum, dicens quòd à nobis acceperit licentiam, vt vnam defuncti ex quatuor illis Epiſcopis, quos tua illic ordinauit fraternitas, diœceſim obtineret. Quod nequaquam verum eſt, quia c mentita eſt iniquitas ſibi.

c Pſal. 26.

XI. De peruerſa autem doctrina, quam contra Dominum & animam ſuam locutus eſt, quòd ſcilicet † alius mundus, & alij homines ſub terra ſint, aliuſque ſol & luna; ſi conſtatum fuerit ita conſiteri hunc, accito Concilio ab Eccleſia pelle ſacerdotij honore priuatum. Sed & nos ſcribentes prædicto Duci, euocatorias de prænominato Virgilio mittimus litteras, vt nobis præſentatus, & ſubtili indagatione requiſitus, ſi erroneus fuerit inuentus, canonicis decretis condemnetur. Qui enim d ſeminant dolores, metunt eos.

† Dubitaſſe de Antipodis non eſt hæreſis, ſed ſtatuere eſſe mundos alios, diuinæ repugnat ſcripturæ, ac proinde hæreſis eſſe conuincitur.
d Iob. 4.

Pro Sidonio autem & Virgilio ſupradictis presbyteris, quod ſcripſit ſanctitas tua, agnouimus. Et illis quidem (vt decebat) comminando ſcripſimus: tuæ autem fraternitati credulitas plus quam ipſis adhibetur. Si autem Deo placuerit, vita comitante, ad Sedem Apoſtolicam eos, miſſis litteris (vt prælatum eſt) euocabimus. Docuiſti enim eos, & non ſuſceperunt: & factum eſt illis ſicut ſcriptum eſt in libro Sapientiæ: e Qui docet fatuum, quaſi qui conglutinat teſtam arena. Non ergo ad iracundiam prouocetur cor tuum, frater: ſed in patientia, vbi tales repereris, admone, obſecra, increpa, vt conuertantur ab errore ad viam veritatis. Et ſi f conuerſi fuerint, ſaluaſti animas eorum: ſi verò in malitia permanſerint, mercedem laboris tui non perdis.

e Eccl. 22.
f Iaco. 5.

XII. Alia denique ſcripta ſanctæ fraternitatis tuæ continebant, quod iam olim de Agrippina ciuitate ſcripſiſti, quia Franci non perſeuerarent in verbo quod promiſerant, & nunc moratur fraternitas tua in ciuitate Moguntia. Petiſti etiam vt cum noſtro conſultu ſuperueniente tibi ſenectute, atque imbecillitate corporis, ſi inuenire potueris idoneum virum ad ſedem Epiſcopalem, in qua præes, pro te valeas collocare. Pro qua petitione, nos adiutore Deo, conſilium damus tuæ ſanctitati, vt ſedem ſanctæ Eccleſiæ Moguntinenſis, quam pro ſalute animarum accepiſti, nequaquam relinquas, vt impleas illud Dominicum præceptum: g Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit. Si verò Dominus dederit iuxta tuam petitionem hominem perfectum, qui poſſit curam animarum habere: illum ordinabis pro te Epiſcopum, eritque in Euangelio tibi credito ad miniſterium Chriſti portandum in omni loco, requirens & confortans Eccleſiam Dei. Oramus itaque Dominum & Redemptorem noſtrum, vt ſacris interuentionibus ſanctæ ſuæ Genitricis ſemper Virginis Mariæ, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, orantem pro nobis ſanctitatem tuam ſoſpitem conſeruare dignetur. Datum Kalendis Maij, imperante piiſſimo Auguſto Conſtantino anno vigeſimo nono Imperij eius, Indictione prima. hactenùs epiſtola Zachariæ.

g Mat. 10.

XIII. Quod autem ad Epiſcopos pertinet, quos ipſi communicatione coniunctos iam eſſe ſcripſiſſet: ipſe Pontifex Zacharias ad eoſdem litteras dedit. In quarum inſcriptione, quæ eſſent nomina conuenientium ad Synodum Epiſcoporum, ita declarat.

h Dilectiſſimis nobis Raginfrido Rothomagenſi Epiſcopo.
Deodato Bellouacenſi Epiſcopo.
Dauid Spirenſi Epiſcopo.
Eliſeo Nouiomenſi Epiſcopo.
Burchardo VVirceburgenſi Epiſcopo.
Genebando Laudunenſi Epiſcopo.
Agilolpho Colonienſi Epiſcopo.
Ramberto Ambianenſi Epiſcopo.
Aetherio Theruanenſi Epiſcopo.
Treuuarto Cameracenſi Epiſcopo.
Valerico Tungrenſi Epiſcopo.
Romano Meldenſi Epiſcopo.
Ottoni * Strasburgenſi Epiſcopo, & cæteris amantiſſimis Chorepiſcopis, presbyteris etiam & diaconibus, cunctiſque orthodoxis Eccleſiarum Dei clericis Apoſtolicam doctrinam tenentibus Zacharias diuina gratia * prouiſione Apoſtolicæ Sedis Pontifex ſeruus ſeruorum Dei in Domino ſalutem dicit.

h Vit. S. Bonif. li. 1. c. 5.
* Strasburgenſi
* præordinatus

XIV. ZACHAR. EPIST. AD EPISCOPOS CATHOLICÆ COMMVNIONIS.

Gratias ago Deo Patri omnipotenti, & Domino noſtro Ieſu Chriſto vnico Filio eius, & ſancto Spiritui, qui veſtrorum omnium corda inflammare dignatus eſt per diffuſam à ſe gratiam, vt in vnitate fidei, & vinculo pacis ambuletis, & ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper vos, dilectiſſimi mihi, & abundans gratia pacis & caritatis, vt ſitis vnum corpus ſpiritualis matris veſtræ ſanctæ Catholicæ & Apoſtolicæ Dei Eccleſiæ, in qua Deo auctore præſumus, impletis

illud

a Pſal. 132. illud propheticum dictum: a *Ecce quàm bonum & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Quamuis enim pro itineris longitudine corpore ſimus abſentes; in ſpiritu tamen dilectionis ſemper ſumus vobis præſentes, habentes vos in viſceribus noſtris, & aſſiduè orantes, vt Deus & Dominus noſter Ieſus Chriſtus multò amplius confirmet corda veſtra in exhortatione Euangelij, in miniſterio quo fungimini, vt credita vobis plebs pijs admonitionibus, adiuuante Domino à diabolica fraude liberata perſiſtat ſalua, vosq; mereamini de eorum animabus in die Chriſti apportare lucrum. Obſecro* b Ephe. 6. b *ergo vos, vt dignè ambuletis vocatione, quâ vocati eſtis, vt decet ſanctos cum multa patientia, ſupportantes inuicem in caritate, ſolliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis & caritatis:* c 1. Tim. 1. c *quia finis præcepti eſt caritas de corde puro, & conſcientia bona, & fide non ficta.*

XV. *Gaudeo in vobis, cariſſimi, quoniam fides veſtra & vnitas erga nos pretioſa eſt, & manifeſta non ſolum coram Deo, ſed etiam coram omnibus hominibus, dum ad fautorem & magiſtrum veſtrum à Deo conſtitutum beatum Petrum Apoſtolorum principem benigniſſima voluntate conuerſi eſtis, & in hoc laudabilis eſt fides veſtra, quoniam idipſum ſapitis quod oportet ſapere. Habetis itaque noſtra vice ad confortandam dilectionem veſtram ſanctiſſimum Bonifacium fratrem noſtrum Archiepiſcopum, Apoſtolicæ Sedis Legatum, & noſtram præſentiam vicem. Sit ergo conſtantia veſtra aduerſus contentionem eorum, qui aduerſa ſapiunt, & non quæ Dei ſunt: neque terreamini à facie eorum (ſicut ſcriptum eſt)* d Mat. 10. d *qui occidunt corpus, animam autem nõ poſſunt occidere; ſed potiùs eum timete, qui poteſt animam & corpus mittere in gehennam. Fratres mei in carne enim ambulantes, non ſecundum carnem militamus.* e 2. Cor. 10. e *Arma enim militiæ noſtræ non carnalia, ſed ſpiritualia ſunt ad deſtruendam omnem exaltationem extollentem ſe aduerſus ſcientiam Dei:* f Epheſ. 6. f *Confortamini itaque in Domino, & in potentia virtutis eius. Pax vobis & gratia à Deo & Domino noſtro Ieſu Chriſto miniſtretur. Amplectimur, & oſculamur, ac ſi præſentes, caritatem veſtrã in vnitate ſpiritus in vinculo pacis & caritatis Chriſti Deus vos incolumes cuſtodiat.* hactenùs Zacharias & princeps paſtorum, paſtores confirmans fratres ſuos. At licèt careat die & Indictione epiſtola iſta tamen hoc anno datam eſſe, ſuperior (vt vidimus) oſtendit epiſtola.

XVI. Sub hac eadem prima Indictione datæ extant litteræ nomine Zachariæ Papæ de priuilegijs conceſſis monaſterio Caſsinenſi, in quo etiam expreſſum habetur, hoc anno dedicatam ab eodem Zacharia Eccleſiam ibidem ædificatam. Cæterùm quòd idem ſicut primâ Indictione, ita & primo anno Zachariæ id factum ponatur, nullo pacto hæc ſimul conuenire poſſunt: ſiquidem primâ Indictione annus Zachariæ Pontificis numeratur ſeptimus & non primus; ſed & nimia prolixitas illa de ipſis nonnihil ſuſpicionem auget; cùm quæ eſſe ſoleret eiuſdem Zachariæ Papæ forma priuilegiorum monaſteriorum exemptionis, oſtenditur in ſcripto priuilegio Fuldenſis celeberrimi monaſterij in Germania, ab eodem Zacharia in gratiam ſancti Bonifacij Epiſcopi Moguntini cõceſſo: quod ſuo loco inferiùs reddituri ſumus. Quidnam autem contineret priuilegium à Zacharia conceſſum monaſterio Caſsinenſi, g Leo Oſtien. lib. 1. c. 4. docet g Leo Oſtiẽſis in fine cùm enumerat res ab eo eidem collatas, his verbis:

XVII. *Sequenti item tempore ſanctiſſimus Papa Zacharias, qui Gregorio memorato ſucceſſerat, plurima huic adiutoria contulit, libros ſcilicet aliquos ſacros ſanctamq; regulam, quam Pater Benedictus manu propriâ ſcripſerat: pondus etiam libræ panis & menſuram vini, quæ olim ſub Longobardorum impetu (ſicuti ſuprà iam diximus) fugientes monachi Romam ſecum detulerant: varia etiam ad miniſterium Eccleſiaſticum ornamenta: nonnulla item ad diuerſas monaſterij vtilitates pertinentia Apoſtolicâ liberalitate largitus eſt. Ab hoc etiam Papa ſanctiſſimo prædictus Abbas priuilegium primus accepit, vt hoc monaſterium cum cellis omnibus ad ſe pertinentibus vbicumque terrarum conſtructis, ob honorem ac reuerentiam ſanctiſſimi Patris Benedicti, ab omnium Epiſcoporum ditione ſit liberum, ita vt nullius iuri ſubiaceat, niſi tantùm Romani Pontificis.*

XVIII. h Idē Leo lib. 1. c. 5. *Giſulphus* h *præterea iunior, nepos Luithprandi Longobardorum Regis, qui poſt Gothiſcalcum Beneuenti Dux extitit, cùm per eos dies in hanc arcem Caſini (quæ tunc Mello vocabatur) aſcendiſſet, atq; iuxta corpus ſanctiſſimi Patris Benedicti tam religioſe prædictos fratres in Dei ſeruitio verſari vidiſſet, ... ſtructis, cuncta per circuitum tam campeſtria quàm montana eidem Patri Benedicto inſcriptis contulit firmiq; donatione ... tuum poſteris habenda conceſsit cum caſtellis, ... Eccleſijs, molendinis, & aquis, ac cæteris quæ intra ... fines tunc temporis habebantur. Vxor etiam eius ... perga nomine templum idolorum, quod in Caſino monte ... tius fuerat, in beati Petri Apoſtoli honorem conuertens, ... & cætera Eccleſiæ officijs congrua miniſteria ad poſteritatem ... tiam deuotiſſimè contulit.* hæc Leo.

IESV CHRISTI
Annus 749.

ZACHARIAE PAP. Annus 8. CONST. COPRO. IMP. Annus 9.

SEQVITVR annus Redemptoris ſeptingenteſimus quadrageſimus nonus, Indictione ſecunda, quo ... ira Dei rurſus Oriens terræ motu concutitur, de quo ... Theophanes: *Anno verò eodem terræmotus factus eſt in Syria, & ingens ac terribilis caſus, vnde ciuitatum aliæ quidem penitus exterminatæ ſunt, aliæ verò mediocriter, aliæ autem ... ad ſubiecta campeſtria cum muris & habitatoribus ſuis integræ migrauerunt, & ſaluæ quaſi ad milliaria ſex, vel etiam ... ductum quid vltrà. Denique aſſeuerauerunt hi qui propriis ... terram Meſopotamiæ contemplati ſunt, in longitudine ... fuiſſe ad milliaria duo, & ex profundo eius aſcendiſſe aliam terram nimis albam & arenoſam, de cuius medio aſcendit animal ... mulinum incontaminatum loquens humanâ voce, & prænuncians gentis incurſionem ab eremo aduerſus Arabes: quod & factum eſt.* I

hæc Theophanes ſui temporis hiſtoriam proſequens. portenta iſta & ſpectra Deus oſtendit cùm imperaret Copronymus portentoſus.

Sed & additum in Syria malum, dum qui ad Deum placandam ſequeſter eſſe deberet, idem eamdem ... concitarit Anaſtaſius Abbas monaſterij ſancti Euthymij omnium celeberrimi: hic enim extinctam hæreſim perditiſsimi Gnaphei in lucem reuocare laborat, & niſi citiùs S. Ioannes Damaſcenus occurriſſet ſui celebratus nominis, ingentem intuliſſet cladem Eccleſiæ. Audiens enim iſta Ioannes quàm citiſsimè errorem confutandum putauit, eaque occaſione ſcripſit epiſtolam de Triſagio ad Iordanem Cœnobiarcham, cuius eſt exordium: *Summus meus erga te amor, &c.* & paulò inferiùs hęc de eodem Anaſtaſio: *O rem miſeram, pater, rem inquam triſtem, quam perfecto Eccleſiæ hoſtis id ſemper omni ſtudio contendit, vt ... bet; quodq; grauius eſt, per eos qui ſe pietatis alumnos profitentur. Etenim ſummâ pietate præditus frater noſter Abbas, ... & familiaris, & amicus meus, per litteras, quas ... rus frater Abbas Iob attulit, certiorem me fecit, Abbatem ... ſimum, præclarum illum inquam monaſterij beati Euthymij ... tem, nonnulla e ſanctorum Patrum libris loca protuliſſe, quæ ... cet ter ſanctum hymnũ ad Filium duntaxat referant. Quod ... ceſſum fuerit, nihil erit quòd prohibeat, quin lues ea, quam Gnapheus malè ac peſtiferè innexit, omnes funditus infeſtat ac labefactet.* II cuius error eò tendebat, vt cùm vnum in Chriſto naturam contra Chalcedonenſe Concilium prædicaret, ... noque Triſagio adderet, Qui crucifixus es pro nobis, ... ctiſsimæ Trinitati æquè crucem adſcriberet. Cum ... ſententiæ cùm inhæſerit Anaſtaſius, idem ipſe ... que ſcriptis teſtatus eſt, Ioannem Hieroſolymorum Epiſcopum eiuſdem eſſe ſententiæ: quod magis ... ſunt audientes. Cuius rei gratiâ factum eſt, vt ipſe Ioannes Damaſcenus ardentius aduerſus pullulantes ... lo trunco arboris infelicis exurgentes ſurculos gladio ... bo ſuccidendos occurreret; diſputationeque ... errorem confutans, quàm citiſsimè exurgẽtem flammam extingueret.

III Demùm poſt longam de his habitam diſputationem, eumdem Iordanem Cœnobiarcham compellat his

verbis:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN